

Gaasbeek, Gaasbeek & Baadoudi Advocaten

Mr Symone Gaasbeek-Wielinga
straf- en familierecht
sgaasbeek@gaasbeekengaasbeek.nl

Mr Hans Gaasbeek
strafrechtsspecialist
mobiel (06) 5205 5043
hgaasbeek@gaasbeekengaasbeek.nl

Mr Mohamed Baadoudi
advocaat
mobiel (06) 8134 0575
baadoudi@gaasbeekenbaadoudi.nl

telefoon (023) 531 86 57
telefax (023) 532 45 22
Nieuwe Gracht 5a
2011 NB Haarlem

Nationale ombudsman
Postbus 93122
2509 AC Den Haag

www.gaasbeekenbaadoudi.nl

Datum : 18 april 2016
Dossiernr : JG/MC/201311602
Inzake : Valkenier/
betreft : Klacht Nationale Ombudsman

Weledelgestrenge heer/vrouwe,

De heer H.P. Valkenier wonende te Haarlem voor deze kwestie domicilie kiezend te mijnen kantore aan de Nieuwe Gracht 5a, 2011 NB te Haarlem, met aanstelling van ondergetekende als gemachtigde, wil gaarne de navolgende klacht bij u indienen.

Het betreft een klacht tegen het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en tegen de Algemene Inlichtingen Veiligheidsdienst.

In het bijgaande schrijven van 4 december 2015 heeft de heer Richard van Zwol secretaris-generaal aan de heer Valkenier gesuggereerd zijn klacht aan de Nationale Ombudsman voor te leggen (zie bijlage). Ik verwijs naar de hier aangehechte brief met het betreffende kenmerk en wijs erop dat het in de derde alinea van de brief genoemde inzage verzoek nog niet verder in behandeling is genomen.

Deze zaak is niet eerder aan de ombudsman voorgelegd. Te samen met een andere zaak, de zaak van Baggum, heeft de uitspraak van de Raad van State tot nieuwe wetgeving geleid. Er is in de tachtiger jaren voorts aan deze zaak ook heel veel aandacht gegeven in de pers, maar er zijn heel veel vraagtekens gebleven.

ABOKATU DEMOKRATA EUROPAAN
ADVOCATES EUROPELS DEMOCRATES
AVVOCATI EUROPEI DEMOCRATICI
EUROPEAN DEMOCRATIC LAWYERS

Gaasbeek, Gaasbeek & Baadoudi Advocaten is de gezamenlijke naam van de ondernemingen: Gaasbeek & Gaasbeek Advocaten (K.v.K: 34323558, Btw-nr: 005824291801) en Advocatenkantoor Baadoudi (K.v.K: 64408140, Btw-nr: NL198227619801). Alle werkzaamheden worden verricht op grond van een overeenkomst van opdracht met één van de hierboven genoemde ondernemingen. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald vermeerderd met het eigen risico.

Deze klacht betreft de wijze waarop de AIVD en het Ministerie zich in deze affaire gedragen, daarmee de waarborgen van de burger - in casu de heer Valkenier - schendend.

Onzerzijds is in de hoorzitting bij binnenlandse zaken op 31 maart 2015 op open en transparante wijze voorgelegd welke problemen wij exact hadden met de beslissingen en het handelen van de AIVD en het Ministerie. Dat heeft echter niet geleid tot enige gewijzigde opstelling van deze instanties.

Integendeel: Nadien heeft zoals blijkt uit het schrijven van 4 december 2015 de secretaris-generaal besloten de klacht niet voor te leggen aan de CTIVD. Deze kreeg alleen kopie van de correspondentie. De motivering daarvoor is uitermate onnavolgbaar en veel te summier voor deze desondanks verstrekende beslissing.

In de tweede plaats laat voornoemde brief van 4 december ook weer duidelijk zien dat er consequent. Een houding wordt ingenomen door de wederpartij van 'nergens op in gaan'. Men ontwijkt stellingen, men ontwijkt vragen. Deze opstelling is niet anders dan de voorafgaande jaren. Het lijkt nu op een soort extreme toepassing van discussie- en gesprekstechnieken en dan wel verhullingstechnieken om nimmer op de inhoud van de zaak zelf in te hoeven gaan.

Ondanks de vele pogingen om bij de AIVD en het Ministerie onze vragen en standpunten naar voren te brengen en ondanks onze verzoeken om serieus concreet op onze punten in te gaan, wordt wederom volstaan met louter formeel juridisch antwoorden.

In de beslissing van 4 december kunt u ook duidelijk lezen dat argumenten worden 'gebruikt als': u hebt reeds eerder over deze kwestie geklaagd en u hebt gekozen geen beroep tegen een bepaalde beslissing 'in te stellen'.

Alle beslissingen van de AIVD en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zijn op deze wijze geformuleerd en samengesteld.

Een probleem is natuurlijk dat de wederpartij nooit gesanctioneerd wordt voor een dergelijk gedrag en hier dan ook eenvoudig mee weg kan komen.

Het is echter nimmer de bedoeling van de wetgever geweest dat het ministerie en de AIVD kinderachtige spelletjes spelen met de eigen bevoegdheden en de rechtstatelijke waarborgen en de rechtsbelangen van de burger.

Zolang de wederpartij alleen maar hoorzittingprocedures gebruikt om deze spelletjes voort te zetten is het weinig zinvol om voortdurend geld, tijd en energie te steken in zinloze procedures. Van groot belang in deze affaire is te vermelden dat het inzage verzoek bij het ministerie van Defensie overigens leidde tot de verstrekking van maar liefste een dossier van ruim 200 pagina's.

Terwijl bij de CTIVD /AIVD alleen enkele goed afgelakte velletjes papier zijn verstrekt, minder dan 10 pagina's.

Opvallend is in ieder geval dat de wederpartij zelfs niet de gespreksverslagen wil verstrekken die wij exact met datum en toenaam in de stukken hebben benoemd. Daar wordt dan in de stukken niets over gezegd: zie bijvoorbeeld het verslag van het overleg tussen de BVD en de MARID. Deze gesprekken vonden op 22 en 29 mei 1989 plaats en ondanks herhaaldelijke verzoeken van cliënt en ondergetekende zijn deze stukken nimmer verstrekt. En ook op veel vergelijkbare punten wordt nergens ingaan.

Een uitermate opvallend punt is voorts dat het kennelijk voor de AIVD en het Ministerie geen enkel verschil maakt het hier inmiddels een historische zaak betreft dat de feiten waar het hier omgaat zich afspeelden tussen 1985 en 1990. Voor cliënt en ondergetekende was dit een belangrijke reden om ruim 25 jaar later een nieuw verzoek tot de wederpartij te richten. Wij zijn daarbij verbijsterd dat daar zo vreemd mee omgegaan wordt, zoals hierboven geschetst.

De wijze van beoordeling zou heel anders moeten zijn in 2016 dan zoals de beoordeling destijds in de tachtiger jaren heeft plaatsgevonden. Toen speelden immers ook hele andere belangen mee, zoals: de koude oorlog, staatsveiligheidskwesties, werkmethodes van de geheime dienst et cetera.

De heer Valkenier en ondergetekende zijn in deze kwestie met name ook gemotiveerd door het feit dat er in de loop van tientallen jaren de nodige onderzeeërs zijn verongelukt. Een gegeven waar niemand zich in de politiek, de media dan wel elders zorgen over lijkt te maken. Naast dat twee onderzeeërs

zijn verongelukt hebben er zich kleine ongelukken en incidenten op de dergelijke onderzeeërs voorgedaan in de afgelopen jaren.

De recente aanslagen in Brussel en Parijs is ook in de media en in de politiek naar voren gekomen dat de Amerikaanse veiligheidsdiensten heel veel vraagtekens en kritiek hebben bij de werkwijze van hun Europese collega's. Wij willen u voorts niet onthouden de gerechtelijke uitspraak in zaak van de journalist Frenk van der Linden verbonden aan het Haarlems dagblad. Hierbij ontstaat een discussie tussen de rechter enerzijds en de AIVD anderzijds over het wel en niet 'goed zoeken naar ontbrekende stukken', dan wel het dan wel niet kunnen vinden van de gevraagde stukken. Het is niet wenselijk dat zaken als die van cliënt dan wel genoemde journalist uitlopen op een eindeloze herhaling van stellingen en het doen van spelletjes over al dan niet verstrekken van stukken. Als de onafhankelijke rechter heeft uitgesproken dat de AIVD nogmaals goed naar de bepaalde stukken moet gaan zoeken dan is er toch iets mis.

Het gaat er in een zaak als onderhavige zeker om dat de AIVD ministerie ook de rechters serieus blijven nemen naast dat ze ook de belangen van de burger en de waarborg voor diens belangen in acht blijven nemen.

Ik verwijs verder naar het tweede meer feitelijke gedeelte van deze klacht waar cliënt, de heer Valkenier, ook zo kort mogelijk de voor hem uitermate belangrijke zaken benoemd heeft.

Ik verzoek u ook dit gedeelte van de klacht in behandeling te willen nemen.

Ten slotte is duidelijk dat de heer Valkenier en ondertekende het volstrekt onaanvaardbaar achten dat de AIVD de weg van cliënt naar de CTIVD kan afsluiten en ook van die mogelijkheid direct gebruik maakt.

Gaarne vernemen wij van u naar aanleiding van deze gecombineerde klacht omtrent de verdere door u te volgen procedure.

Een kopie van dit schrijven deed ik toekomen aan de secretaris-generaal de heer van Zwol ten kantore van het Ministerie.

Inmiddels verblijft,

Met zeer veel hoogachting,

Mr. Hans Gaasbeek

Algemene Inlichtingen- en
Veiligheidsdienst
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres: Postbus 20010 2500 EA Den Haag

De heer H. Valkenier
St. Joriseveld 27
2023 GD HAARLEM

Postbus 20010
2500 EA Den Haag
www.aivd.nl

Contact

T 079 320 50 50
F 070 320 07 33

Ons kenmerk
86c08270-or1-2.0

Uw kenmerk

Datum 4 december 2015
Betreft Uw klacht

Bijlagen

0

Pagina
1 van 2

Geachte heer Valkenier,

Met uw brief van 12 november 2015 heeft u een klacht ingediend over het handelen van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD)/Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst (AIVD) jegens uw persoon. Zo beklagt u zich over de wijze van afhandeling van uw diverse verzoeken om kennisneming, als ook over hetgeen u in het verleden door de BVD/AIVD zou zijn aangedaan.

Ik kan u als volgt berichten.

U heeft eerder, te weten bij brief van 25 maart 2014, middels uw gemachtigde de heer Gaasbeek, eveneens een klacht ingediend over de afhandeling van uw verzoeken om kennisneming en het handelen van de BVD/AIVD jegens uw persoon. Deze klacht heb ik op 11 april 2014 niet in behandeling genomen op grond van de artikelen 9:8 onder b en c van de Algemene wet bestuursrecht. Artikel 9:8 lid 1 onder a van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan niet verplicht is de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld. Ik stel mij op het standpunt dat hiervan in uw geval, voor het grootste deel van uw klacht, sprake is. Enkel de afdoening van uw laatste inzageverzoek merk ik aan als een nieuw feit waarvoor een nieuwe beoordeling van uw klacht moet volgen. Voor het overige neem ik uw klacht niet in behandeling op grond van artikel 9:8 lid 1 onder a van de Awb.

Uw laatste verzoek om kennisneming dateert van 29 november 2013. Uw bezwaar in deze procedure is op 28 mei 2015 afgehandeld. U heeft ervoor gekozen geen beroep tegen deze beslissing in te stellen.

Artikel 9:8 lid 1 onder d van de Awb bepaalt dat een klacht niet in behandeling hoeft te worden genomen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager beroep kon worden ingesteld. Daarvan is in dit geval sprake. Dit deel van uw klacht neem ik daarom op grond van artikel 9:8 lid 1 onder d van de Awb, niet in behandeling.

Gelet op het vorenstaande zal ik uw klacht niet voorleggen aan de CTIVD. Wel zal ik een kopie van uw brief en mijn reactie daarop aan de CTIVD doen toekomen.

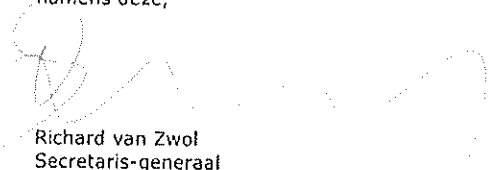
Tenslotte deel ik u nog mede dat u de afdoening van uw klacht kunt voorleggen aan de Nationale ombudsman. Voor meer informatie over deze procedure wil ik u verwijzen naar de internetsite: www.nationaleombudsman.nl.

Datum
4 december 2015

Ops kenmerk
B6c08270-or1-2.0

Pagina
2 van 2

Hoogachtend,
De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

Richard van Zwol
Secretaris-generaal

Pleitnotitie van mr. J.K. Gaasbeek
Inzake: Valkenier/Ministerie van Binnenlandse Zaken
Uw kenmerk: 83f15a50-or1-1
Hoorzitting d.d. 31 maart 2015 om 10.00 uur

Geachte Voorzitter, geachte aanwezigen,

Graag wil ik het volgende naar voren brengen. Ik begin met het bespreken van de evaluatie van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002. Hieromtrent is een evaluatierapport uitgebracht, genaamd "Naar een nieuwe balans tussen bevoegdheden en waarborgen". Blijkens de wijze waarop deze zaak tot nu toe wordt afgehandeld, en dan doel ik nu op de laatste paar jaar, is die balans nog steeds geheel zoek. Er wordt in elk geval ons inziens geen juist gebruik van de bevoegdheden gemaakt en de rechtstatelijke waarborgen, die de rechtsbelangen van de burger zouden moeten waarborgen, blijven ongebruikt in casu.

Gezien de opstelling van de AIVD, blijkens de thans bestreden beslissing en ook blijkens het vorige besluit van 12 september 2012, tellen de rechtstatelijke waarborgen gewoon niet mee en dat terwijl in hoofdstuk 3 van het betreffende rapport nota bene de zaken Van Baggum en Valkenier uitgebreid worden besproken.

Deze zaak - door cliënt gewonnen bij de Raad van State - leidde ertoe dat de wet veranderd moest worden. Omdat er toen ook sprake was van een onjuist gebruik van bevoegdheden en omdat de wetgeving ook niet duidelijk was, leverde dat destijds ten opzichte van Valkenier een schending op van zijn rechten ex artikel 8 lid 2 EVRM en moest toen nieuwe wetgeving gecreëerd worden - de Wet van 2002.

Het is dan ook wel zuur dat, nu de onderhavige zaak veiligheidstechnisch volledig bejaard en verjaard is - en er geen nationale veiligheid meer in het geding is - de aanpak en houding van de AIVD - destijds de BVD - geheel onveranderd blijken te zijn. Door de deuren stijf dicht te houden en Valkenier op geen enkele wijze tegemoet te komen, welke kaders en zoekcriteria hij ook opgeeft, geeft de AIVD namens het Ministerie van Binnenlandse Zaken dus nog steeds een onjuiste toepassing en uitleg aan de nieuwe wetgeving die immers wel oog heeft voor de, zij het beperkte, rechten van de burger.

Het vorige inzageverzoek naar aanleiding van de vondst van het logboek dateert van 1990. Dat is dus inderdaad maar liefst 25 jaar geleden. Er is sindsdien geen Koude Oorlog meer. De wereld is enorm veranderd sindsdien. De minister moet derhalve wel behoorlijker motiveren waarom, ondanks het feit dat de zaak nu geschiedenis is, bepaalde gegevens nog steeds niet verstrekt worden. Ik heb eerder aangegeven dat het juridisch gesproken nergens op slaat om alle gevraagde informatie maar stevast te weigeren en te ontkennen. Het is niet de bedoeling van de wetgever en evenmin van de jurisprudentie om zo met de burger om te gaan. De onzerzijds gewenste informatie staat precies in mijn correspondentie, maar tot nu toe gaat de AIVD helemaal niet concreet op onze/mijn verzoeken in.

Uit genoemd evaluatierapport valt te lezen dat een deel van de gegevens die de BVD over Valkenier had verzameld door de BVD destijds grotendeels vernietigd waren tijdens de procedure over het inzageverzoek. Dat was pas een grove inbreuk op de rechtsstaat en een extreme inbreuk op de rechten van Valkenier. Het vernietigen van bewijzen hangende een procedure omtrent de verstrekking daarvan, is extreem bizar - en in welk tijdsgewricht dan ook - totaal ontoelaatbaar. En dat dient thans te leiden tot een lankmoedigere houding van de minister jegens Valkenier, dan we nu weer te zien hebben gekregen in de afgelopen jaren bij de meest recente verzoeken.

Ik leg hierbij over een artikel uit het Haarlems Dagblad van 26 maart jongstleden, waaruit blijkt dat de AIVD inderdaad nog altijd een houdingsprobleem heeft, dat dus niet alleen in de zaak-Valkenier te zien is. Het gaat hier over het onterecht bijhouden van de DNA-databank, wat net naar buiten is gekomen. Niet alleen werd de databank ten onrechte bijgehouden en werd onrechtmatig lichaamsmateriaal verzameld. Ook het doel, te weten een gezondheidsonderzoek uitvoeren, was verboden voor de AIVD. Dat de AIVD geen nadere informatie daarover wil verstrekken, is al evenzeer fout in deze rechtsstaat die we hopelijk nog zijn en zullen blijven.

De laatste inzageverzoeken van Valkenier hebben wij bewust ruim opgezet om niet in een formuleringsfuik terecht te komen. Die verzoeken mogen daarom al niet standaard worden afgewezen, gelet op de nieuwe WIV. Het gaat nu dus om een breder opgezet verzoek dan in de jaren '90. Het gaat om een open en serieuze herbeoordeling van de situatie van toen, vanwege de 25 jaren die verstreken zijn.

Ook al heeft de AIVD een deel van het dossier van Valkenier vernietigd, dat wil niet zeggen dat de AIVD niet meer over de relevante stukken beschikt. Immers, er is ook een Defensie-dossier over de logboekaffaire opgedoken, hetwelk door Valkenier is opgevraagd en hetwelk ook in het bezit is van Binnenlandse Zaken. Met stukken uit dit dossier kan BiZa haar AIVD-dossier weer behoorlijk aanvullen. Het is onaannemelijk dat er meer defensiedossier over Valkenier zou bestaan dan BVD-dossier, nog daargelaten dat in het defensiedossier, dat niet ten onrechte deels vernietigd is om u gerust te stellen, nog zich bevinden onder andere de notulen van het gesprek van de MARID met de BVD van 22 mei 1989 en de interne notitie van de BVD d.d. 31 mei 1989. Wij verzoeken u deze thans, als zijnde historisch, te verstrekken. Men kan niet stellen dat het hier om persoonlijke beleidsopvattingen gaat waar 2 diensten serieus om de tafel gaan zitten.

Daarnaast zijn er ook nog PID-dossiers over Valkenier aangelegd, althans in elk geval een dossier betreffende het optreden van PID-er Koops. De AIVD heeft uiteraard gemakkelijk toegang tot deze dossiers. Zij hoeft die maar op te vragen bij de relevante afdelingen op het departement. De AIVD kan niet volstaan met de stelling in te nemen dat de heer Koops onbevoegd handelde zonder opdracht van de BVD. Dat is weer een voorbeeld van te makkelijk wegschuiven.

Allereerst heeft de BVD - thans AIVD - de beschikking over alle oude PID-archieven. In de tweede plaats is het maar een bewering dat Koops onbevoegd handelde en is geen enkel bewijs daarvoor geleverd. Het is ook onaannemelijk dat Koops onbevoegd handelde, want door de Noorse admiraal was informatie ingewonnen bij de Nederlandse veiligheidsdiensten en die diensten hebben dus wel degelijk Koops op pad gestuurd - althans hem benaderd om informatie over Valkenier, daarmee indirect, maar ook direct Koops aan het werk zettend.

De BVD was dus anders dan gesteld wordt wel zelf volledig verantwoordelijk voor hetgeen door Koops is ondernomen. Als het PID-dossier vernietigd zou zijn - quod non - dan willen we graag de vernietigingslijst en dito beschikking en opgave van uw contactpersoon bij de PID.

De AIVD dient ook de gegevens hierover thans te verstrekken, nu ook deze kwestie al lang historisch is. Reeds eerder is door ons in de procedures naar voren gebracht dat de AIVD de beschikking heeft over meerdere dossiers op allerlei afdelingen

van het ministerie. Over de oude zaak en de zaak van vandaag zijn dossiers bij u over deze nieuwe zaak en er zijn dossiers gevormd bij rechtbanken, Raad van State, maar vooral ook op alle relevante afdelingen van de AIVD. Er zijn ook dossiers bij de MID en bij de MARID gevormd en ook op verschillende afdelingen. Uit de stukken van deze zaak blijkt ook dat verschillende diensten zich met de zaak-Valkenier en de zaak van het verdwenen Russische logboek bemoeien. Dus deze dossiers zijn allemaal gewoon nog beschikbaar en inmiddels historisch. De stukken betreffende de correspondentie met de Noorse admiraal zijn tot nu toe nog niet verstrekt of ter inzage aangeboden. Hetzelfde geldt voor diplomatieke correspondentie over deze zaak. Met alle in deze zaak gevraagde stukken kan niet gesteld worden dat de nationale veiligheid of de geheime dienst-methodieken nog in het geding zijn.

Het verdwenen Russische logboek

Het is absurd en bizar dat Defensie, maar ook Binnenlandse Zaken zich op geen enkele wijze uitlaten over hetgeen door hen zelf in het verdwenen Russische logboek is aangetroffen. Allereerst is de tekst van het logboek niet verdwenen, maar alleen het originele exemplaar. Er zijn ook kopieën van gemaakt en die bevinden zich ook in de dossiers op de verschillende departementen en afdelingen. Nog altijd wordt de bewering in stand gehouden dat niemand Russisch kan lezen en dat niemand in staat is de kopieën van de logboeken te bestuderen. Het kan gewoon niet waar zijn dat de MARID en ook de BVD en andere betrokken veiligheidsdiensten het logboek niet zelf hebben bestudeerd. Dat is gewoon onaannemelijke kletsboek. Hetzelfde geldt voor het feit dat de betrokken medewerkers van de betrokken diensten geen Russisch zouden kunnen lezen. Eerder heb ik in de procedures aangegeven dat mijn dienstplichtige zwager bij de MID tijdens zijn dienstplichtige periode Russisch leerde. Er waren zeer veel beroepsmilitairen en zeer veel geheime-dienst-medewerkers die Russisch spraken en lazen.

Ten onrechte wordt dus vaag gedaan over de inhoud van het logboek zelf. Er wordt nooit gezegd wat de veiligheidsdiensten nu van het logboek vonden, maar er wordt altijd in de dossiers herhaald dat Valkenier vermoedde dat het afkomstig was van een Russische onderzeeër die voor de kust van Noorwegen zou zijn vergaan. De belangstelling van de Noorse admiraal is opvallend in dit licht.

Nu deze zaak volledig historisch is, mag de AIVD wel uit de kast komen. Overigens lees ik in de Trouw van 15 november 2014 dat Zweden duidelijk bewijs heeft dat een kleine onderzeeër clandestien haar wateren is binnengedrongen. Het Zweedse leger heeft ook de kust voor Stockholm uitgekamd na meldingen van onderzeese activiteiten. Ik heb het knipsel ten behoeve van uw dienst overgelegd.

Voor wat betreft de verdwijning van het logboek geldt nog dat die verdwijning nog geheel onopgelost is en dat is uitermate vreemd omdat het logboek uit een kluis verdwenen is, waar maar een beperkt aantal mensen de toegang toe had. Die verdwijning ging samen met de belangstelling die niet alleen in marinekringen en in museumkringen bestond, maar ook in geheime-dienst-kringen.

De stelling die dus wordt betrokken dat gegevens van Valkenier vernietigd zijn met uitzondering van enkele niet-actuele gegevens die zijn afgegeven, is gewoon een rammelende stelling. Op allerlei plekken en niveaus zijn wel degelijk gegevens en zelfs de beweringen omtrent het vernietigen kloppen niet helemaal. Er zijn voorts geen bewijzen van de vernietiging overlegd. Er zijn ook geen vernietigingslijsten gegeven, dus met klem wordt verzocht om alsnog te verstrekken:

- A) alle gegevens die op andere departementen en bij andere diensten aanwezig zijn,
- B) alle gegevens die te vinden zijn onder de oude en nieuwe door ons aangegeven kaders,
- C) de vernietigingslijsten en het gehele PID-dossier over het logboek en over Valkenier.

Bij hetgeen in de literatuur en met alle rechtszaken over de AIVD en de rapportages van de diensten en de CTIVD bekend is geworden, kan niet anders dan vaststaand worden aangenomen dat, gelet op alle afluisterwerkzaamheden zowel boven als onder water, een groot aantal personen het Russisch prima beheerste en dit hele verhaal van Russisch niet beheersen gewoon een onware afleidingsmanoeuvre is.

Het beschadigde logboek met vreemde coördinaten is derhalve in de tijd van het IJzeren Gordijn wel degelijk diepgaand onderzocht en uitgezocht, maar het onderzoek is geheim gehouden door de geheime diensten. Het niet uitzoeken, wat al 30 jaar wordt volgehouden, is ongeloofwaardig, met name in die tijd. Het spoorloos zijn van het logboek na ongeveer 30 jaar is ook ongeloofwaardig. Ook dit is duidelijk een geval van

geheimhouding en niet van verdwijning. Dit is niet verder uitgezocht, ook niet thans, ongeveer 30 jaar later.

Niet meer dan logisch is dat het logboek door de MARID, de MID, de BVD, dan wel de PID in beslag genomen is, maar het is nu een historisch document geworden zoals ook de zaak van Valkenier historisch is. Dus nu moet het geheime spel gestaakt worden en het spel met de spitsvondigheden, kat-en-muis- en kastje-muur-spelletjes en semantische puzzeltjes waar ik eerder naar verwees.

Met een beroep op vaste rechtbankjurisprudentie, onder andere ECLI-RBSGR-2011: BP4872, meen ik dat uw standpunt en toepassing van de WIV-bepalingen in deze zaak niet in stand kan blijven en dat het bezwaar gegrond verklaard dient te worden met vernietiging van het bestreden besluit en dat de gevraagde inzage ter kennisneming thans dient plaats te vinden.

Ik heb van een Franse vriend van mij een motto geleend, wat ik precies op deze zaak vind slaan: "Tout va bien, rien ne marche".

In strafzaken wordt tegenwoordig veel gesproken over verhullend taalgebruik. Dat is in dit dossier ook terug te vinden. Voor wat betreft het logboek werd ooit gezegd dat de slavist van de dienst niet tot een goede analyse kon komen, maar in plaats van een goede analyse zouden wij ten eerste met een redelijke analyse kunnen volstaan. Dat het niet een perfecte analyse is, is akkoord, maar dan nog willen wij graag dat de bevindingen van het onderzoek verstrekt worden en dat is tot nu toe nog zonder goede gronden gebeurd.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de coördinaten die in het logboek zijn te vinden. Daarover hebben wij heel vaak al gevraagd: "Wat betekenen deze coördinaten volgens jullie?" en dan houden de diverse geheime diensten zich altijd erg rustig oftewel daar krijg je nooit een reactie op.

Ook dat is dus verhullend, maar dat is wel volledig in strijd met hetgeen op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur en openbaarheid van bestuur van uw ministerie verwacht mag worden. Dan mag verwacht worden dat er normaal antwoord wordt gegeven op vragen of dat gemotiveerd wordt uitgelegd waarom er geen antwoord wordt gegeven. Dan mag verwacht worden dat er verslag wordt gemaakt van onderzoek wat gedaan wordt en dat verslag moet dan ook verstrekt worden.

Ook de vraag of andere diensten en afdelingen kopieën en stukken hebben, blijft ook voortdurend onbeantwoord. Ook geldt hetzelfde voor het onderzoek dat door de MARID en de BVD is gedaan na de verdwijning van het logboek. Wat zijn de bevindingen van het onderzoek geweest? Welk onderzoek is precies gedaan? Welke mensen zijn hierover gesproken? Waarom wordt deze onderzoeksinformatie niet aan Valkenier verstrekt? Deze handelwijze is niet anders dan een volledig negeren van de zogenoemde waarborgen, waarmee ik mijn pleidooi begon.

Ik doe een dringend beroep op u, op uw departement en op uw juridische afdeling om de thans gevraagde kennisneming toe te staan, hetzij rechtstreeks aan Valkenier, hetzij onder door u te stellen voorwaarden aan mij (wat Defensie ook eerst voorstelde), hetzij aan een derde neutrale instantie zoals de Nationale Ombudsman, de CTIVD of de Rechter.

Geachte Ombudsman

Context

Door de toevallige vondst van een Russisch Logboek op het strand van Den Helder in 1985, dus nog tijdens de Koude Oorlog, ben ik beland geraakt in een schimmig spel van geheime diensten. Deze vondst hebben we overhandigd aan de heer Mollema van de MARID. Die het ook weer teruggaf, conform de gemaakte afspraak, maar niets wilde zeggen over de inhoud. Hij adviseerde om daarover te overleggen met medewerkers van Reddingmuseum Dorus Rijkers, waar heel veel oud-marinemensen werkten. Daar is het logboek mysterieus uit de 'kluis' verdwenen en zelfs een voorlopig getuigenverhoor van de bestuursleden en geheim-agent Mollema bracht geen opheldering over de verdwijning. Merkwaardig was de houding van het bestuur dat zich geen enkele zorgen maakte over het uit de kluis verdwijnen van te leen gegeven voorwerpen.

Literatuuronderzoek(er was nog geen Internet) leverde een incident op in de Sognefjord, waarbij de Noorse marine een onderzeeër gebombardeerd had drie weken voor de vondst van het logboek. De hierover benaderde Noorse admiraal Prytz heeft toen de heer Koops van de PID Haarlem op mij afgestuurd, die me bedreigde en ook een buurtonderzoek hield, zich vorstellende als Koops politie Haarlem. Aldus mijn goede naam te grabbel gooiend.

Boze brieven naar de burgemeester Schmitz en minister Dales leverde wel een soort excuses op, maar geen lijst van bezochte buurtbewoners. Dit omdat ik die wel zelf wilde benaderen met enige uitleg nu mij duidelijk was waarom er zo'n stilte viel bij de bakker als ik binnenkwam.

Een hierover gevoerde AROB-procedure leidde tot het van Baggum/Valkenier arrest op basis waarvan uiteindelijk de CTIVD in het leven geroepen werd en de BVD inzage moest geven in de gevraagde dossiers. Een mooi resultaat, ware het niet dat de uitspraak gelijk gefrustreerd werd door niet gewoon een kopietje te sturen, maar uitsluitend aan mij inzage te geven in de bibliotheek van BiZa. Journalisten en een TV-ploeg van Brandpunt mochten niet mee.

Het 'dossier' bevatte een verzoek van de Noorse admiraal om informatie over mij en het antwoord van de BVD, minus een gewit gedeelte.

Inhoud logboek

Over de inhoud van het logboek zijn we niet veel wijzer geworden. De MARID houdt bij hoog en laag vol dat ze er door de slechte staat niets hebben kunnen ontcijferen. Wij bestrijden dit omdat een onderwijzer met een Bos-atlas al de coördinaten van Gunza Kabolo(haven in Angola) boven water kon halen. Destijds onder Russische invloedsfeer. Daarnaast waren de drukletters heel goed te lezen en die gingen o.a. over waterdruk. De eerste lichting kopieën van het met bruine inkt handgeschreven gedeelte was ook nog goed leesbaar. Het niveau van deskundigheid van de MARID is hier verontrustend. Evenals de lijsten met tientallen ernstige ongelukken met Russische, veelal kernonderzeeërs, die het Noorse Bellona-comité had samengesteld.

De procedures

En hier begint mijn klacht. Namelijk dat de BVD/AIVD alles in het werk stelt om zoveel mogelijk dwars te liggen en klagers op kosten te jagen met juridische procedures. Als je al kans ziet om een advocaat te vinden die het durft op te nemen tegen de BVD/AIVD. En voor de landsadvocaat is het prettig om declarabele uren te hebben.

Een voorbeelden hiervan was dat we één minuut voor een rechtszitting op weg naar de rechtszaal opeens de gevraagde stukken in handen geduwd kregen van de jurist van de MID. Kennelijk met de bedoeling ons weg te zetten als querulanten, die gaan procederen als ze de stukken al hebben. Gelukkig waren we erachter gekomen dat er ook een deel van het dossier vernietigd was. En dit terwijl dit deels de inzet van de zaak was. Curieus hierbij was dat de vernietiging ook nog eens was uitgevoerd op basis van een brief die pas de volgende dag gedateerd was. En mijn vraag of hier geantidateerd was of dat er helderzienden werkten bij de BVD, leverde wel een nijdige reactie maar tot op heden geen antwoord op.

Juridisch

Naast de instelling van de CTIVD maakte de nieuwe wetgeving het ook mogelijk om slechts historische BVD/MID dossiers op te vragen. Tot mijn verbazing kreeg ik van de AIVD als reactie dat ik geen dossier had, afgezien van een paar stukken over het Russisch Logboek die ik al in mijn bezit waren. Verder de gewone standaardbrief van u hebt geen dossier. Vanuit de AIVD briljant en makkelijk, want hoe kan iemand nu aantonen wel een dossier te hebben.

In mijn geval ging dat in ieder geval niet op want de MID stuurde mij een dossier van 220 pagina's waarin ook melding gemaakt werd van overleg tussen de BVD en de MARID(d.d. 22 en 29 mei 1989) en deze heb ik niet verstrekt gekregen. Ook niet na herhaaldelijk zowel schriftelijk als mondeling aandringen van mijn advocaat. Mr. H. Gaasbeek. En ook op de andere ingebrachte vragen en punten werd nergens ingegaan.

Een klacht hierover bij de CTIVD kon tot hun 'oprechte spijt' niet in behandeling genomen worden. Hierdoor bleef de mogelijkheid van het indienen van een formele klacht bij de Minister van BiZa nog over. Waarna de CTIVD alsnog de zaak kon behandelen. Maar daar stak de AIVD een stokje voor. Die hadden eerst gewild dat we weer eens gingen procederen. Om vervolgens, net als in vergelijkbare zaken, zoals van Frenk van der Linden(journalist Haarlems Dagblad) tot de uitspraak te komen dat er nog eens goed gezocht moest worden, waarna de AIVD dan weer verklaart dat ze echt niets kunnen vinden. Kortom een verspilling van tijd en geld.

Daarna stelde de AIVD zich op het standpunt dat ze nu niet meer op alle punten, die we bij herhaling hebben ingebracht, hoefden in te gaan. (Zie brief d.d. 4 dec. 2015)

Het beroepen op dat informatie niet mag herleiden tot bekend worden van medewerkers snijdt ook geen hout na de publicatie van herdenkingsboeken nota bene geschreven door de BVD en MARID zelf, met hele lijsten met talloze namen van medewerkers.

En ook de kennis is niet meer actueel na zo'n 30 jaar.

Klacht

Op grond van bovenstaande en bijgevoegde informatie dien ik hierbij dan ook een klacht in over de handelwijze van de AIVD en wel betreffende de voortdurende obstructie in het verstrekken van gegevens die gewoon gegeven kunnen worden en het proberen om slachtoffers op dure juridische kosten te jagen in plaats van loyaal uitvoering te geven aan de wet in letter en geest zoals de MID dat doet.

Daarnaast is het van de gekke dat de AIVD een klacht over de AIVD bij de Minister van BiZa kan blokkeren om te verhinderen dat de CTIVD daarover een uitspraak doet.

Op deze manier bepaalt de slager of het vlees gekeurd mag worden dat hij eerst heeft laten bederven.

Wellicht een idee om te adviseren om de juridische afdeling van de AIVD te vervangen door een veel goedkopere archivaris.

Hoogachtend

Harry Valkenier
St. Jorisveld 27
2023 GD Haarlem
Tel; 023-5246267
harry.valkenier@ontdekplek.nl

Hans Gaasbeek

Van: Harry Valkenier [harry.valkenier@ontdekplek.nl]

Verzonden: maandag 21 maart 2016 17:31

Aan: Hans Gaasbeek

Onderwerp: conceptbroef Ombudsman

Bijlagen: Geachte Ombudsman.docx21-3-2016.docx

Hoi Hans

In de bijlage de toegezegde conceptbrief.

Zou je met name het juridische gedeelte willen doorlezen?

B.v.d.

Harry